

ВЕСТНИКЪТ
Е ОСНОВАН
ПРЕЗ 1943 г.

Борба

Орган на ОК на БКП, ОНС **ВЕЛИКО**
и ОК на Отечествения фронт **ТЪРНОВО**

Брой 127

(3867)

Год. XXXIV

Събота, 23 октомври 1976 г.

Цена 2 стотинки

Годишният план — по всички показатели! Съвещание на окръжния актив

Вчера следобед във Велико Търново се състоя съвещание на окръжния партийен, държавен и стопански актив. То бе ръководено от първия секретар на Окръжния комитет на БКП Никола Василев.

Обстоен доклад за резултатите от изпълнението на единния план за обществено-икономическото развитие на окръга през изтеклите девет месеца на 1976 година изнесе председателя на изпълнителния комитет на Окръжния народен съвет Димитър Църков. В светлината на изискванията на Юлския пленум на ЦК на БКП докладчикът анализира постигнатите успехи и акцентува преди всичко на допускащите слабости и на нерешените въпроси.

си, свързани с по-нататъшната творческа дейност на трудовите колективи за още по-пълно използване на наличните възможности за изпълнението на годишния план по всички показатели и разработването на плана за 1977 година.

Заклучително слово произнесе другарят Никола Василев. Той посочи необходимостта от още по-конкретна и целенасочена политическа и организаторска работа на партийните и обществените организации за пълна мобилизация на силите на трудещите се. Във всеки колектив сега следва да се направят четири разчет на конкретните задачи по дни и да се упражнява най-строг контрол за реализиране на плана.

Лошото време не е пречка

Въпреки лошото време селските стопани от Горна Липница са на своя гуртов пост. Три звена от бригадата на Генчо Тодоров бераат грозде. Благодарение на добрата организация и на упоритостта на зеленчукопроизводителите, домогатите и пиперите бяха прибраны още преди изстигането. Сега част от хората подготвят площи за напращане, а останалите помагат и прибирането на царевицата. Рационално се използват държавните дни. Механизаторите и ремонтните работници потягат и почистят машините. В същото време голяма част от свободната работна ръка е изчислена към прибирането на царевицата за семеиноизобиленост, при което не може да се използва механизацията. Само за два дни засега от нея 500 дека са освободени и в скъпостите е прибрана над 200 т продукция. Създава се организация за прибиране на хайвото цвекло в дните, когато не може да се работи и с шестредовия цвекло комбайн.

Прегледът на есенните работи във всички села на окръга — Пазарджик, Ловеч, Пловдив, Бургас, Варна, София, показва, че голяма част от тях са свършени ритмично. Защото всички

грудни механизатори

на силите няма.

Кооператорите и механизаторите от АПК — Велико Търново също използват всеки благоприятен час за работа на полето. В ТСК — Перова кория механизатори продължава прибирането на царевицата. Въпреки че планът за сбиране в клона е изпълнен, продължава силно изнурителна работа на царевицата. Почти във всички селскостопански клонове на комплекса работят и тежките машини. В Лясковец и Перова кория механизаторите извършват дълбока есенна оран, а във филиала на ДЗС — В. Търново преорават някои от площите.

Много от кооператорите в Килифарево бераат грозде и вадят криво цвекло

Емилия ГУГОВА

ДОБРИТЕ СТОПАНИ СА В ПОЛЕТО

Неочакваното влошаване на времето изправи пред много трудности стопаните от Обединение и Иванча. В полето остават за прибиране хиляди тонове захарно цвекло, царевица, грозде и зеленчуци. Тревогата за съдбата на продукцията изпраща всеки ден в полето много кооператори, механизатори. Показателна в това отношение е работата на градинарската бригада от Иванча с ръководител агрономката Лили Ангелова и бригадир Александър Михайлов. В сряда с тях работиха много служители, а следващите дни прибирането на зеленчуците продължава с постоянния състав на бригадата. Само за два дни бяха набрани 10 т домати и повече от 9 т пипер.

Йордан КАРАНЦАЛИЕВ

В КИЛИФАРЕВО — БИТОВ КОМБИНАТ

В центъра на Килифарево започна строителството на битов комбинат. То се извършва под ръководството на техническия ръководител Михаил Вълков и майстора Георги Радев. В комбината ще бъдат на-

станени отделите на градския народен съвет, ритуалната зала, отделите за ишлемеджиски и други услуги на ТПК „Пенчо Цонев“.

Йордан СТОЙЧЕВ

ПЛОДОВЕ НА ПРИНИЗЕНИЯ КОНТРОЛ

МЗ „Червена звезда“ в Дебелец е едно от най-големите машиностроителни предприятия в окръга, което винаги е служило за пример за организацията си на работата, с изпълнението на основните си производствени задачи. Неотдавнашната проверка на Окръжната инспекция по качество показа, че има редица слабости и то по отношение на показателите, по който сега се съди за авторитета на заводската марка — качеството. Като се има предвид фактът, че в завода е попълнен щатът на контролния апарат и че системно се осигурява необходимата документация, става ясно, че тези слабости са от организационен характер. Ето някои от тях:

— разработени са инструкции за всеки контролатор, но те не се допълват и променят при промяна на производствената програма;

— въведени са за всяко изделие придружителни картони, но те не се попълват формално, т. е. не винаги въвежда оценка отговора на действителното състояние;

— липсва пълно документироване при входящия контрол;

— поради липса на съответните измервателни уреди и непознаване на всички технологични изисквания в про-

изводството не винаги се излагат детайли, които отговарят на изискванията (защитност от корозия, якост, гладкост и др.);

Всичко това затруднява производството и контрола и, естествено, води до нарушения на качествените показатели.

Особено фразиращи са технологичните нарушения в лясковския цех. От всички 422 плавки на стомана за периода от 1. I. до 31. VIII. 1976 г. само на 35 е правена проверка на химическия състав. Проверката на чистотата обаче установи, че значителна част от окачествените плавки нямат нужния химически състав. Не се правят редовно и механичните изпитания. Тези констатации се отнасят и за чулуновите плавки. Като се има предвид, че подобни слабости бяха отчетени и при проверката през февруари т. г., става ясно, че ръководството на завода не е предприело съществени мерки за тяхното отстраняване, за точно спазване на технологичните изисквания. Слабости от подобен характер има и в механичния цех. Не се спазват инструкциите за съхранение на готовите изделия — не се почистват от корозия преди грунда, оставят се на открито повечето машини.

Твърде голямо е все още и количеството на брака.

В отговор на решенията на пленума на Окръжния комитет на БКП по качеството, през юни 1976 г. в завода бе утвърдена програма за подобряване на качеството. От тогава досега обаче не е правена проверка по изпълнението й, въпреки че в едновременно й се изисква ежемесечно на 10 число да се прави отчет на извършеното. Не са изпълнени 8 пункта, между които и този за провеждане Деня на качеството. През декември месецът той не е проведен нито веднъж.

Крайно време е в духа на Юлския пленум на ЦК на БКП решенията да станат дела, предписанията на инспектиращите органи да не остават в папките както досега, да се подобрят организационната на работата в контролния апарат. Точно спазване на трудовата и технологичната дисциплина, постоянният и действен последратичен контрол, търсенето на лична отговорност от нарушителите — това са пътищата за отстраняване на слабостите.

Антон ВЪЛЧЕВ
(по материали на Окръжната инспекция по качество)

СЕГА ДИСЦИПЛИНАТА Е РЕШАВАЩА

Мария ДАВИДОВА: От петнадесет години работя в завода — нито един път не съм отсъствувала без разрешение, нито един път не съм закъснявала. Има и много други като мене между по-старите работници. Но никой не са малко тези в цеха ни, които непрекъснато нарушават трудовата дисциплина. Някои отсъствуват по три и четири дни нито не можем да им кажем, койкога се критикуваме на събора, но полза няма.

Костадин КРЪСТЕВ: Аз работя тук от десет години. Не съм отсъствувал нито веднъж безпричинно. В бригадата сме десет души и десет всички сме налице. От другите бригади в завода ние имаме грима души, всички те живеят най-близо до завода — в общежитието и пак много често се случва да закъсняват.

Донка МИХОВА: До преди три месеца бях секционен майстор на смяна, а общо в предприятието работях тринадесет години. Живях в Дебелец и всеки ден пътувах, но не помня да съм закъснявала за работа, нито пък да съм отсъствувала без разрешение. Откакто се прехвърлях при окачествителите на готова продукция преди три месеца аз се родих. Този колектив е дисциплини-

ран — няма закъснели, няма отсъствувачи, всички си изпълняват старателно задълженията. Не от хубаво се прехвърлях тук. Като секционен майстор се изнервих с тези дисциплинирани хора. Колко често ми се е налагало да ходя да будя работниците, за да дойдат на работа.

Тези трима работници са представители на цех № 2 за производство на шперплат в ДЗС „Димитър Благоев“ — Велико Търново. Цехът, в който трудолюбивите работници и ги боли от недисциплинираността на тези окло тях. А те не са малко. Началникът на цеха Петър Петров ми спомена една особено вълнуваща за един цех цифра — ежедневно от работата отсъствуват по 25—30 души, осемдесет процента от които без разрешение. Така например в единия от дни те на нашата проверка — 21 октомври — само от първа смяна не бяха се явили шест души.

Тези самоотлични разстройват производството. Напала се да се поизвика, за да се установи кои се явят все пак на работа, за нито и закъсненията никак не са малко. Вместо в пет часа за първа смяна мнозина се „отчат“ до шест и след шест часа. Никак не са редки случаите началникът на цеха, смените майстори и други да отиват до общежитието и да събуждат успяните се...

РАСТАТ ПЛАМЕННИ РОДОЛЮБЦИ

Вчера в Профсъюзния дом на културата „Васил Мавриков“ — Велико Търново се състоя разширен пленум на ОК на ДКМС, който обсъди дейността на комсомолските комитети, организации и дружества по предвоенната подготовка и военно-патриотично възпитание на младежта и децата. В работата на пленума взеха участие Никола Василев, първи секретар на ОК на БКП, Димитър Църков, председател на изпълкома на ОНС,

Христо Станев, секретар на ОК на БКП, генерал-лейтенант Димитър Попов, заместник-председател на Съвета за начално военно обучение при ЦК на ДКМС, генерал-майор Делчо Станимиров, началник на ВИНУ „Васил Левски“.

Доклад по обсъждането на пленума изнесе Радослав Вадославов, първи секретар на ОК на ДКМС. Посочено бе, че всяка година през начално военно обучение преминават 8000 средношколци и 1200 млади работници и кооператори. На добро равнище протичат военно-политическите занятия. Важно място в този процес заема окръжната школа за начално военно обучение „Старшина 1 степен Димитър А. Димитров“. Сега в 22 щатни и 25 самодейни военно-технически клуба се обучават хиляди млади хора. За ефективността на учебно-възпитателния процес в тях най-красноречиво говорят и кооператорите 32 златни, 26 сребърни и 16 бронзови медала в републиканските състезания по разническите военно-технически дисциплини.

В станалите разисквания се подготвени и нерешените проблеми, потърсени бяха пътищата за тяхното отстраняване.

Възбуждащо бе приветствието на представителите на Окръжния граничен отряд, с които окръжната комсомолска организация поддържа дружески връзки.

В своето изказване генерал-лейтенант Димитър Попов изтъкна, че окръжната комсомолска организация разбира добре заръката на Партията.

Пред пленума говориха и Христо Станев, секретар на ОК на БКП, Той сподели, че в периода след Тезисите на ЦК на БКП „За работа сред младежта и Комсомола“ проблемите на военно-патриотичното възпитание заемат важно място в цялостната дейност на окръжната комсомолска организация. Подчергано бе, че са постигнати значителни успехи, но все още качеството и ефективността на началното военно обучение не са на необходимото равнище, ма сивите форми за военно-патриотично възпитание могат да бъдат още по-емоционални и завладяващи.

Пленумът прие решенията:

Ангел ВЕЛИКОВ

ОКРЪЖНА ХУДОЖЕСТВЕНА ИЗЛОЖБА

Вчера в изложбените зали на ул. „Васил Мавриков“ във Велико Търново бе открита окръжната художествена изложба, посветена на 100-годишнината на Априлското въстание. Тя е съвместно дело на групите на Съюза на българските художници във Велико Търново и Габрово. Експозицията представя 94 творби на 52 автори — 43 живописци, 15 скулптури и 36 графични произведения.

На тържеството при откриването на изложбата бяха дошли другарите Никола Василев, Димитър Църков, Христо Станев. Тук беше и Рачо Пътев, секретар на Окръжния комитет на БКП в Габрово.

С кратко слово другарят Христо Станев приветства организаторите и участниците в изложбата.

Експозицията ще бъде във Велико Търново до 22 ноември, след което ще гостува в Габрово.

Донка КОЛЕВА

ХРОНИКА

ОКРЪЖНА ОТЧЕТНО-ИЗБОРНА конференция на Комитета за трезвост се състоя в четвъртък във Велико Търново. В нейната работа взеха участие доц. д-р Сибилка Радева, зам.-министър на народното здраве, кандидат-член на ЦК на БКП и член на Изпълнителното бюро на Националния комитет за трезвост, и Христо Станев, секретар на Окръжния комитет на БКП.

Доклад изнесе Господин Василев, председател на Окръжния комитет за трезвост.

ГОДИШНО ОТЧЕТНО-ИЗБОРНО събрание на градския съвет на дружеството за разпространение на научни знания „Георги Кирков“ се състоя в четвъртък във Велико Търново.

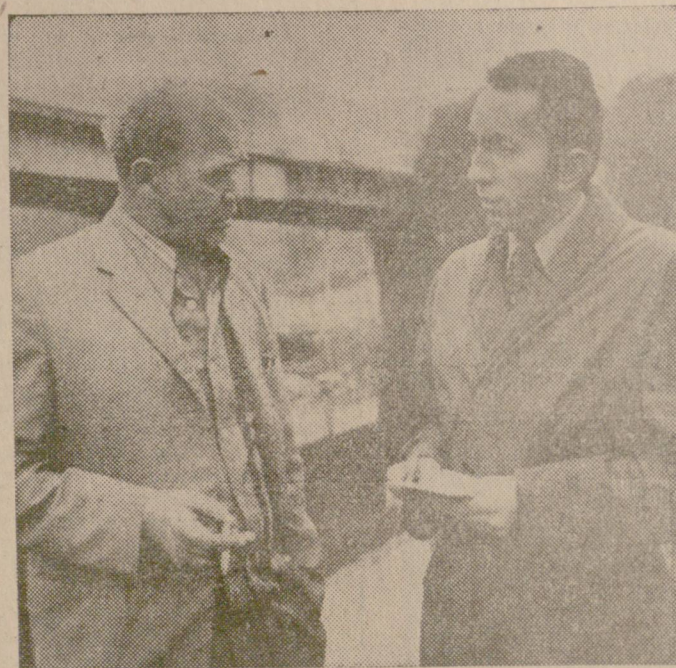
орги Тодоров (на снимката) от Института по пътищата — София разговаряха за предстоящото пробно натоварване на мостовите съоръжения. Изпитването им ще бъде изпит и за тях...

Само след седмици Търновград ще покаже своите

красоти на наши и чуждестранни гости от ново място — от „подземната“ автомагистрала (на снимката).

Мария ДЕЧКОВА

Снимки Иван РУСКОВ

КАБИНЕТЪТ ПО ПАРТИЙНО-ОРГАНИЗАЦИОННАТА РАБОТА — ЦЕНЕН ПОМОЩНИК

Г. Г. К. на БКП — Павлине кабинетът по партийно-организационната работа бе изграден през 1975 година. През този период усилено бяха насочени към създаването на материална база. Отделено бе специално помещение, направена бе хубава библиотека и друга мебелировка, подходяща украса, художествено написание на табла и диаграми, подходящи лозунги. Оформени бяха тематични планове по различни проблеми (подбор, обучение и възпитание на кадри; партийните комитети и организации — органи на политическо ръководство; партийен контрол и проверка на изпълнението; партийното ръководство на масовите организации), по които са осигурени и необходимите библиографски справки. Заедно с това в значителна степен беше създадена и теоретична база, която засегна разполага с 58 литературни източника.

Кабинетът по партийно-организационната работа се ръководи от научен методичен съвет в състав от един-надесет души с председател Стефан Христов, първи секретар на ГК на БКП. Изградени са пет секции, в чийто състав влизат по седем души: подбор, обучение и възпитание на кадри; издигане равнището на партийното събрание; партийен контрол и проверка на изпълнението; партийно ръководство на масовите организации; самоотчет на комунисите. Всички отговорности на секции са членове на научно-методическия съвет или в научно-методическия съвет и секциите към него са ангажирани 41 души в ГК на БКП.

Грижите и вниманието на кабинета са насочени към изпълнение с по-бogat съдържание дейността на научно-методическия съвет и секциите към него, към оказване на по-ефективна методическа помощ в работата на първичните партийни организации с цел повишаване на научността в тяхната дейност. Кабинетът работи по годишен план, разработен въз основа на теми и задачи, които има да решава ГК на БКП. В плана са отразени главните проблеми, които ще се проучват и обсъждат в заседанията на съвета, а също така проблемите, които трябва да бъдат от вниманието на отделните секции. Въз основа на плана на научно-методическия съвет секциите също имат свои планове за работа.

Кабинетът по партийно-организационната работа играе значителна роля в обучението на партийния актив. По утвърден годишен план се обучават секретарите на първичните партийни организации, членовете на партийните бюра и партийните групни отговорници. В ежемесечния ден на партийния секретар се изнасят подходящи лекции от добре подготвени пропагандисти, обменя се по ложителен опит в работата на градската партийна организация и се поставят неогледните задачи. Освен това веднъж на тримесечие се състои и полуден за обучение на членовете на партийните бюра.

За изучаване опита по различни проблеми от партийната работа през юли т. г. организирахме с всички партийни секретари от града по сесии на градските партийни комитети в Троян, Велитград, Банско и София. Кабинетът започна да играе значителна роля в живота на партийните организации за повишаване на научността в тяхната дейност. Особено осезателна е помощта по перспективното планиране, издигане равнището на партийното събрание, в залагането, извеждането и внедряването на по ложителния опит. Във връзка на ГК на БКП по издигане равнището на партийните секретари бяха подпомогнати с подробно разработени методически указания, с библиографски справки и литерату

Ползотворно сътрудничество

От една година комбинатът за услуги „Хр. Камбуров“ — Велико Търново поддържа дружески връзки със сродното предприятие в Тетевен. Организирант се срещна на обикновено място, водил се е от обща социалистическа съвест.

Неотдавна група комсомолци от различни цехове на комбината посети колелите си в Тетевен. Особено интерес предизвика излизане на дърворезба, в който работят добри майстори. Гостите се запознаха със забележителностите на града и след сърдечна среща между членовете на двете дружества се прекигнаха през нощта на добното място на Георги Бенковски.

Надежда ОВЧАРОВА

ра за подготовка на доклади на кабинета и с извеждане опита по самоотчета на комунисите, по прегледа на партийните групи, по подготовката на младите комунисите.

Като изхожда от поставените задачи, кабинетът е заложил опит по три проблема: по самоотчета на комунисите, по издигане равнището на партийните бюра и по издигане равнището на партийното събрание. За тази цел преди всичко бе проучен опитът на ГК на БКП в София и Лясковец, ОК на БКП в Плевен, на заводския партийен комитет в „Хидравлика“ — Казанлък. По някои въпроси беше по търсена и помощта на центъра по партийно строителство при АОНС.

В едно от заседанията на научно-методическия съвет обсъдихме и приехме методически указания за подпомогане на партийните бюра и ППО по самоотчета на комунисите, приехме план-програм за подготовка на пленума и методика за изследване равнището на партийното събрание. Под ръководството на ГК на БКП се подготвиха и прове доха четири показни събрания, на които присъстваха партийните секретари от града. Самоотчет на тези събрания направила най-отговорните другари, членуващи в организацията.

Във връзка с издигане равнището на партийното събрание също бе утвърдена методика, изградени бяха десет работни групи, които направиха задълбочени проучвания във всички ППО. За познаха се с планове, протоколи, решения, доклади, но диха индивидуални разговори с партийните секретари и членовете на партийните бюра. Целта на това проучване не беше да се види състоянието на работата в партийните организации, да се окаже помощ в отстраняване на съществуващите слабости и се събере информация, която да послужи като основа в подготовката за научно-практическа конференция на тази тема.

Изграден преди една година, кабинетът по партийно-организационната работа все повече се утвърждава като ценен помощник в работата на ГК на БКП и на първичните партийни организации.

Димитър ЧОЛАКОВ
заместител на кабинета по партийно-организационната работа към ГК на БКП — Павлине

Нови пощенски марки

Министерството на съобщенията пуна в употреба от 14 октомври 1976 г. излизат на поредица пощенски марки „РЕДКИ ДЪРВЕТА И ХРАСТИ“ с многоцветно изображение — клонка с листа и пътя или плодове от съответното растение. Марките са от следните стойности и вид: 1 ст. — конски кестен, 2 ст. — храстовиден очибелен, 3 ст. — бял дъб, 8 ст. — тис, 13 ст. — бяло дърво и 23 ст. — дънроков. Надписи — на български и латински наименованията на дървото или храста, поща, НР България и стойността. Размери — 28,5 x 39 мм, надбяване с 13 дълбоко мелен печат върху бяла гумирена хартия. Тираж 305 000 екземпляра.

Художник Веса Василева.
С марки се оформени първоденни пликкове.

Другарите Тодор Живков (първият вляво) и д-р Мара Малеева (до него в дясно) в с. Дъсково през 1939 г.

С душа и сърце на лекар и общественик

Беше 19 юли 1938 година. В Дъсково се разчу, че е дошъл нова лекарка. Зарадваха се селяните. И как няма да се радват, когато добре знаеха цената на един лекар на село по онова време. Медицинистът участък се помещава в къщата на общаря Генчо Димитров Недков, до самия площад на селото.

Когато удари училищният звънец в началото на септември, през прозореца на учителската стая видях, че идва към училището млада жена, с малка чанта в ръка. Тя беше средна на ръст, стъпваше по калдъръмения площад първаво и енергично с туристически си обути. Бе не обичана със селомо. Като премина, плочата, тя влезе в училищния двор. В коридора попитах училищния прислужник дядо Цаню къде е директорът и след няколко минути беше вече при мен.

— Аз съм отскоро във вашето село. Назначена съм за участкова лекарка. Дойдох да се срещна с учителите и децата. С Вас ще имаме обща работа — ще се грижа за здравето на учениците — заговорих с мек приятен глас младата лекарка, след като вече я бях поканил да седне.

Полубопитствах от къде е. Лекарката ме погледна с тъмните си очи, поусмихна се и лицето ѝ леко порумени: — Отдалече съм, от София. Тази година завърших медицина. Малко позакъсиях, но трябва да прекара учението си някоя година, за да помагам на майка в къщата работата. Пет деца сме, а пък учителско семейство в града, освен заплатата, няма други доходи. Получих диплома преди няколко дена. В Министерството ми предложиха списък с вакантни места. Избрах Дъсково, защото е близо до Велико Търново, старата българска столица, където се говори на чист литературен език. Назначиха ме във вашето село, та да видим как ще тръгне... След кратко мъчание, д-р Мара Малеева добави:

— Както Ви казах вече и аз съм от учителско семейство. Моят баща е гимназиален учител, а майка — на чална учителка. Родена съм в Пловдив, родния град на майка, а баща ми е от възрожденския Коприявци. Училищният звънец удари — свършваше часът. Беше първият учебен ден на учебната 1938—1939 година. Лекарката тръгна да дойде в училище преди началото на учебните занятия, но закъсня, за което се извини. Била при тежко болна баба Иван.

Децата зашумяха из коридорите на новата училищна сграда, гордост на дъскачката, която имаше театрален салон със сцена, какъвто околните села нямаша. Представих лекарката на колегите. Те я приеха радично и сърдечно. След малко започна медицинският преглед на децата от началния курс, а на другия ден лекарката прегледа учениците от прогимназията.

Присъствах на прегледа и останах приятно изненадан. Бил съм и на други прегледи, но този не беше като тях. Тук нямаше формалност и бездушие, а внимателен преглед с добри лекарски съвети.

Слушах напътствията и в тях почувствах майчиното сърце у лекарката. Какво отношение към работата, към лекарското и човешкото задължение! Какъв жар! Какъв младежки онту сиизам се четеше по лицето на младата лекарка.

Почти всяка сутрин д-р Малеева идваше в училището, разговаряше с класните ръководители за здравословното състояние на учениците, бе седваше с децата, които я почувстваха като много близка. Често д-р Малеева застава в училищния двор, сред децата, заедно с тях играе на хорото. Като че ли и сета я виждам, хваляла се между Веска и Петър, усмихната, жизнерадостна, добра.

Дойде зимата. Хората се прибраха в къщи. Жениите домакинстваха, а мъжете реголваха за лозя или пък работеха на каменните карие-ри, вадеха камъни или плочи за строеж. Те често се простудяваха, заболяваха. Д-р Малеева ден и нощ, в студ и мраз ходеше при болните, всякога отзивчива и внимателна. Скоро лекарката спечели сърцата на хората в селото. Започнаха да я търсят и от селските села.

За нейната лекарска работа и досега си спомням с уважение много хора от Дъсково и Паскалевци. Тя живее с болките и нуждите на селяните, разбираше ги, помагаше им. Беше винаги сред тях — в радост и беда. През октомври 1938 година в Дъсково дойде приятелят на лекарката Тодор Живков — млад човек с буйна черна коса, тъмни очи, мургаво лице, лека и плавна походка, с голф и изтъкано палто, с туристически обути. След няколко дни двамата — Малеева и Живков дойдоха едновременно в читалището, което то се помещаваше в старото училище. Д-р Малеева беше говорила на Живков за добрата работа на нашето читалище, за богатата библиотека с прогресивна литература. Говорила му беше и за читалищната художествена самодейност, за народния универзитет, в който участвах и аз. Отговори ми и двамата редовно посещаваха читалището, вземаха книги за прочит, срещаха се с младежите и девойките, разговаряха с тях, насочваха ги към прогресивни книги и списания. Д-р Малеева беше вече член на читалището, за член се записа и Тодор Живков.

В една есенна вечер ние, читалищните самодейници от театралния състав, пред слабата светлина на газелната лампа, разпределяхме ролите на пиесата „Три синаджирани“ от Иван П. Георгиев. Към нас се приближиха д-р Малеева и Т. Живков.

— Не може ли да дадете и на мене ролка? — обадя се Живков.

Даложко му ролата на Хаджи Мито. Изнесохме три представления на пиесата по колелните празници на 1939 година. Селяните посрещнаха с голямо одобрение пиесата. На 3 февруари 1939 година Тодор Живков и д-р Мара Малеева сключиха брак в Паскалевци.

И д-р Малеева, и Т. Живков бяха ревностни читалищници. Д-р Малеева изнасяше здравни беседи, като

25 октомври — 4 ноември —

Десетдневка на светската книга

СВЕТСКАТА КНИГА В МОЯ ЖИВОТ

Първата светска книга, която аз в ръцете си, беше романът на Ванда Василева „Радуга“ („Дъга“). Тази книга ми подари светският лейтенант Фьодор Михайлович Пронин от град Горки, който живя у дома почти една година на до заръчането си в Съветския съюз. Това беше малка книжка, отпечатана на груба хартия, от „Библиотека за войника“, която той пазише заедно с картите в планшета си. Не знаехме руски език, нямаше речник и дълго време ме радваше самата дума „радуга“, която ми изглеждаше звучна и близка и едва три години след това разбрах каква покръпелна история от Отечествената война се разкрива в книгата. Това разбрах все още не от самата нея, макар че вече учех руски език, а от филма на М. Донской по същата книга и със същото заглавие. Знаех вече, че „Радуга“ значи „дъга“ и нещо преди предително тревожно се надигах у мене, като се мъчех да я чета и разбира.

Тази скромна светска книга и учителите ми по литература и руски език определяха бъдещата ми професия. Изборът ми съпадна и в комсомолския набор за учители по руски език. По такъв начин завинаги, чрез професията си, се свързах със светската книга, а сега, като библиотечен работник, тя още повече е в моето ежедневие.

Всеки има свои любими книги и автори, към които се връща в различни периоди от живота си и които скъта дълбоко в себе си като нещо скъпо. За мен такива са „Как се калваше стоманата“ от Н. Островски, „Тихият Дон“ от М. Шолохов, „Млада гвардия“ от А. Фадеев и др. Че да съм ги като ученик, че тох ги вече в оригинал като студентка, четох ги още по-внимателно като учителка, когато трябва да ги разгледам в клас с учениците си. Сега ги чета заедно с децата си и въпреки че са ми стари познати, отново ми даряват минути на радост и размисли.

Годините минават и към любимите светски автори и произведения от младостта се прибавят нови имена и заглавия. Увлечателните, завладяващи, като пролетта свежи йности произведения на В. Панова, К. Паустовски, Ю. Герман също стават любими и приканват пак да се върнеш към тях. Незабравими остават разказите на В. Шукшин, Ю. Нагибин, В. Распутин, В. Носов и редица още съвременни светски прозаички, които често пъти така възвнуват, че не можеш да четеш по-нататък, ако не споделиш с някоя прочетено.

Нови и нови имена и заглавия, срещите с които са истинска радост, без тях да пречи на вечното преклонение пред класиците на художествения

свят. Пред великите синове на Русия А. С. Пушкин, М. Ю. Лермонтов, Н. В. Гогол, Л. Н. Толстой, А. П. Чехов и Ф. Достоевски. И особено радостно е, че неизменният интерес към светската и руската класическа художествена литература се споделя от много млади хора, че сред изданията на художествената класика, интересът към която рязко нарасна през последните години, първо място се пада на руската художествена класика.

Оригиналната светска научна литература също запазва неоспорвано място сред използваната чуждестранна литература, защото за българския работник и специалист от който и да е отрасъл на знанието и промишлеността, тя е близка и по език, и по проблеми. Светската книга от всички отрасли на човешкото знание е най-широко използваната източник за информация върху световната наука, без който едва ли биха могли да изразват нашите специалности.

За нас, българите, светската книга става нужна като не същият хляб, защото е истински дълбока, умна и завладяваща.

Диана СУЛТОВА
директор на Окръжната библиотека

Литературен конкурс

Методическият кабинет при Профсъюзния дом на културата във Велико Търново обявява конкурс за написване на сценарий за тематичен спектакъл по следните теми: „Българската работническа класа и международното работническо движение“, посветен на VIII конгрес на Българските професионални съюзи; „100 години от освобождаването на България от османско иго“, „От чистия извор“ — по мотиви на народното творчество; „1300 години България“.

Условия за конкурс: текстът на сценария да не бъде повече от 20 печатни страници, да бъде съобразен с тематиката, която да е защитена драматургично със съответни тежисбурски бележки.

Конкурсът е анонимен. Материалите да се изпращат в три печатни екземпляра в срок до 30. XII. 1976 г. на адрес — Велико Търново, ул. „Хр. Ботев“, 2. Профсъюзен дом на културата. — Методически кабинет (за конкурс).

Запазването на специалните конкурса материали ще стане съгласно тарифата за авторски изнотражания. Справки на телефон 2-35-64 и 2-02-73.

Световният форум в своята 31-годишнина

24 октомври — международен ден на ООН

Откривайки последните телевизионни дебати между президента Форд и съперника му за ноемврийския президентски избори Джимми Картер, журналистката Паулина Фредерик, която водеше предаването, напомни, че те се провеждат именно там, „където преди 31 години бе подписан Уставът на Организацията на обединените нации“ — в Сан Франциско, родното място на ООН.

Но въпреки това напомня не, Форд и Картер предпозетоха да отминат с млчане подрабавяния се косвен въпрос за отношението на ООН към световната организация, към нейната дейност и роля, макар че дебатите бяха посветени именно и изключително на проблемите на външната политика и отбрана на САЩ.

Всъщност САЩ са измислили онези, които най-остро критикуват ООН. Само до преди няколко месеца тук се наднаваха настоящи гласове за изгонване на Обединените нации от Ню Йорк, където сега е нейното седалище, а дори и за излизане на Съединените щати от организацията. Това, разбира се, бяха „частни“ гласове, които не се подкрепяха от официалната държавна власт. Но в тях, естествено, се отразяваха и част от настроенията на официален Вашингтон, който отдавна вече загубил „механичното мнозинство“ в ООН с съответно спсобността си да упражнява някакъв контрол върху работата на организацията, която например в началото на 50-те

години му позволи да разпадне и води корейската война именно под флага на ООН. Някои нови положителни изменения на световната сцена измениха съотношението на силите и в самата ООН, направили я по-действена, поотличаваща се и близка до общите интереси на широката международна общност от държави. Това се отразява дори и във вътрешния на първ поглед факт, че при сегашната сесия на Общото събрание броят на членовете на световната организация достигна точно 145, практически над три пъти повече в сравнение с първоначалния брой държави — основоположници на ООН. Но именно в порасналата брой се изразява и една друга изключително важна характеристика не само за ООН, но и за цялата съществуваща сега действителност в света. Това е появяването и утвърждаването на голям брой новоосвоени бодени държави, откъснати от игото на колониализма. Това е една от преките и найзабележителни заслуги на ООН, решаващият принос за постигането на която принадлежи на страните от социалистическата общност. Процесът на деколонизацията води началото си от техните граждански инициативи и най-вече от инициативите на Съветския съюз, който със своята последователна миролюбива политика, съобразена с интересите на цялото човечество, е реалната движеща сила и инициатор на всички положителни промени, осъществени в света посредством

ООН. В това отношение изключително значение се придава сега на инициативите на СССР в сферата на разоръжаването, премахването на атомната опасност, укрепването на световния мир и утвърждаването на духа на разведраването, които се намират в центъра на вниманието в работата на сегашната 31 сесия на Общото събрание на ООН.

Но не във всички случаи ООН се оказва на необходимата висота, което дава повод за острите критики от страна на редица държавни дейци и ръководители на делегации, поставящи открито въпроса за нейната недостатъчна ефективност при уреждането на редица неотложни и опасни за световния мир международни проблеми — такъв на пример е проблемът за близкочислената криза. Такива са и проблемите за утвърждаването на расистки малцинствени режими южна част на африканския континент. А има и други неотложни проблеми, които продължават да чакат своето решение.

И именно поради това на сегашната 31 сесия с такъв интерес и внимание, а бих казал и с надежда, се посрещат новите градинки предложения за намаляване на въоръжената и разоръжаване, за окончателно премахване на последните остатъци на колониализма и расизма, за утвърждаване на мира в света, за равнопоставеност и взаимна взаимноотностна международния живот.

Енчо МИТОВ
кор. на ВИА в Ню Йорк

